

Arrest

nr. 48 114 van 15 september 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Boliviaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 31 mei 2010 houdende de niet inoverwegingname van een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 25/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 31 mei 2010.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat H. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat R. KNOPS, die *loco* advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Boliviaanse nationaliteit te zijn, komt op 12 oktober 2009 België binnen. Zij is in het bezit van een Boliviaans nationaal paspoort en van een Spaanse verblijfstitel.

Zij meldt zich aan te Antwerpen op 14 oktober 2009.

Op 8 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in tot inschrijving. Er wordt haar gevraagd om volgende documenten voor te leggen: een paspoort en een visum of verblijfsvergunning voor een andere EU-lidstaat, een arbeidskaart, een uittreksel uit het strafregister van het land van herkomst.

Verzoekster legt haar nationaal paspoort en haar Spaanse verblijfstitel voor, evenals een uittreksel uit het Spaans strafregister en een arbeidsovereenkomst voor bedienden d.d. 12 oktober 2009. Ze legt eveneens een huurcontract voor.

Op 31 mei 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Antwerpen de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag in het kader van artikel 9, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 25/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981). Dit is de bestreden beslissing:

(...)

BESLISSING TOT NIET-INOVERWEGINGNAME

Van een aanvraag in het kader van artikel 9, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 25/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde V. S. (...), M. E. (...)

van Bolivia nationaliteit,

geboren te L. (...),

die verklaart de verblijven op het adres (...) Antwerpen

heeft zich bij het gemeentebestuur aangemeld op 31/05/2010 om met toepassing van artikel 9, tweede lid van de voornoemde wet en artikel 25/2 van voornoemd koninklijk besluit een aanvraag tot machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen om volgende reden (1):

(...)

De betrokkene levert niet het bewijs dat hij de voorwaarden vastgesteld in artikel 25/2 van het vermelde koninklijk besluit vervult:

De betrokkene levert niet het bewijs dat hij de voorwaarden vastgesteld in artikel 25/2 van het vermelde koninklijk besluit vervult: De betrokkene is niet in bezit van een arbeidskaart B.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van beide partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de andere partij, wordt om die reden verworpen.

2.2. Waar verzoeker *in fine* van het verzoekschrift en in de repliekmemoërie verzoekt om de beslissing te schorsen, merkt de Raad het volgende op.

Verzoekster heeft een beroep tot nietigverklaring ingediend overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Artikel 39/82, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, de Raad als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan kan bevelen.

Artikel 39/82, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten."

Het opschrift van huidig verzoekschrift vermeldt niet dat een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring wordt ingediend. Gelet op artikel 39/82, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet wordt

het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten. De opmerkingen *in fine* van het verzoekschrift en in de repliekmemoërie, die een schorsing van de tenuitvoerlegging betreffen, worden bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verwerende partij werpt een exceptie op van onontvankelijkheid omdat het verzoekschrift volgens haar geen uiteenzetting bevat van feiten en middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen, zoals vereist door artikel 39/69, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij zet uiteen dat verzoekster heeft nagelaten om middelen aan te voeren in het verzoekschrift. Zij voert geen wetsbepaling of rechtsregel aan die zij geschonden acht. Verzoekster beperkt zich tot het uiteenzetten van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat echter onderscheiden dient te worden van de uiteenzetting van het middel. Verwerende partij wijst er tevens op dat aan verzoekster geen bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven.

3.2. In de repliekmemoërie voert verzoekster hiertegen aan dat zij wel degelijk concrete argumenten heeft aangegeven waarom de bestreden beslissing van verwerende partij wordt betwist en welke rechtsregel/rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Verzoekster herhaalt vervolgens haar uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.3. In het verzoekschrift voert verzoekster het volgende aan onder het kopje “1. *Procedurevoorgaanden en feiten*”.

“(...)

Verzoekster wenst tegen deze beslissing dd. 31.05.2010 hoger beroep aantekenen aangezien verzoekster wel in het bezit is van een Spaanse verblijfs- en arbeidskaart (zie stuk 2).

Verzoekster is namelijk vanuit Bolivië naar Spanje gegaan (met legaal verblijf) en vanuit Spanje naar België gekomen om te werken als couturière voor een Belgische onderneming. Volgens verzoekster is het beroep ‘couturière’ een knelpuntberoep.

Verzoekster heeft op 29.04.2010 aan het Gemeentebestuur van Antwerpen een afspraak gemaakt op 31.05.2010 voor haar bovenvermelde aanvraag. Verzoekster ontving een brief met enkele instructies (o.a. mee te brengen documenten) (zie stuk 3).

Aangezien verzoekster het nederlands niet machtig is heeft iemand het relevante gedeelte van de brief (de door verzoekster mee te brengen documenten) naar het Spaans vertaald. Bij ‘arbeidskaart’ werd de vertaling ‘pasaporte de trabajo’ vermeld.

Verzoekster ging er ongelukkig doch te goeder trouw vanuit dat dit betrekking had op haar Spaanse verblijfs- en arbeidskaart. Aangezien verzoekster legaal verbleef in Spanje en legaal kon werken in Spanje dacht zij dat ze eveneens in België zou kunnen werken.

Het is in feite de taak van de werkgever van verzoekster om een arbeidskaart B aan te vragen voor verzoekster.

Verzoekster weet thans beter en zal het nodige doen om alsnog een arbeidskaart B aan te vragen.

Verzoekster wens echter legaal in het land te blijven en tekent derhalve hoger beroep om de bestreden beslissing dd. 31.05.2010 te schorsen en te vernietigen.

Een onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verzoekster immers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen. Verzoekster dient enkel een arbeidskaart B te vragen via haar werkgever. Verzoekster huurt reeds een appartement (zie stuk 4) en is dus momenteel in België haar leven aan het uitbouwen. Indien de bestreden beslissing dd. 31.05.2010 niet vernietigd wordt zal verzoekster vroeg of laat een bevel ontvangen om het grondgebied te verlaten. Dit zou een schending betekenen van art. 8 EVRM aangezien het privéleven van verzoekster op een disproportionele wijze geschonden zou worden. Verzoekster dient namelijk enkel een arbeidskaart B aan te vragen om te werken in België. Verzoekster heeft een legaal verblijf in Spanje. Verzoekster is ongelukkig doch te goeder trouw.”

Luidens artikel 39/78, eerste lid van de Vreemdelingenwet samengelezen met artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.*” Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft verzoekster in het verzoekschrift haar analyse van de feiten, bekritiseert ze de bestreden beslissing en geeft aan dat ze het nodige zal doen om een arbeidskaart B aan te vragen. Vervolgens geeft ze een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Verzoekster geeft evenwel niet op duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. Verzoekster vermeldt wel artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), maar zij doet dit enkel in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. *In casu* heeft verzoekster enkel een beroep tot nietigverklaring ingediend en geen vordering tot schorsing (zie punt 2.2. van dit arrest) en wordt haar beroep als dusdanig behandeld, zodat een uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist is. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient zulke uiteenzetting slechts in het verzoekschrift te worden opgenomen in het geval ook de schorsing van de bestreden beslissing wordt gevraagd. De uiteenzetting inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet bijgevolg niet ter zake.

Waar verzoekster toch zou voorhouden dat haar verwijzing naar artikel 8 van het EVRM een middel inhoudt, merkt de Raad op dat verzoekster dit in het verzoekschrift verwoordt als volgt: *“Indien de bestreden beslissing dd. 31.05.2010 niet vernietigd wordt zal verzoekster vroeg of laat een bevel ontvangen om het grondgebied te verlaten. Dit zou een schending betekenen van art. 8 EVRM aangezien het privéleven van verzoekster op een disproportionele wijze geschonden zou worden.”* Zoals verzoekster zelf aangeeft, haalt zij louter een “toekomstige” schending van dit artikel aan. Zij zet de hypothese uiteen waarin haar later eventueel een bevel om het grondgebied te verlaten zou worden afgeleverd, en stelt dat op dat moment in de toekomst het bevel een schending zou kunnen inhouden van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster toont hiermee niet aan dat de huidige bestreden beslissing, die geen bevel inhoudt, een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster voert geen bepaling aan die door de huidige bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

A. DE SMET